

1

ו יגרא המן כ"י א"ן מרדכי כרע ומשמתנה לו ומלא המן סמה: ונבז
בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כ"י היגידו לו את יעם מרדכי ונבקש
המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם
מרדכי: בהדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שמים עשרה למלך
אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום: ליום ומחדש לתדש
שנים עשר הוא חדש אדר:

מגילת אסתר

9

בשלמא בית מינכרא צורתו אלא טובח מנא
ידעו אמר רבי אלעזר ראו טובח בני ומיכאל
טהשר הגרול עומר ומקריב עליו ור' יצחק
נפרא אמר אפרו של יצחק ראו שמנח
באותו מקום

מגילת אסתר (כב)

2

הפיל פור הוא הגורל לפני המן,

הפיל פור הוא הגורל, בצווי המן, פור
לשון פרסי, הוא הגורל בלשון הקודש, לפני
המן, צוה לקוסמים להפיל פור לפניו.

מגילת אסתר

3

ומרדכי ידע את כל אשר נאשה ונקבע א ד
למרדכי את בגדיו ונלבש שק ואסר מצא בתוך העיר וזעק וצקה
גדלה וקרה: ונבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אלי: ויצע
המלך בלבוש שק: ויבכל מדינה ומדינה קיום אשר דברי המלך
ודרו לניצ אכל גדול ליהודים וצום ודכי ומספר שק ואסר יצע
לרבים: והבואנה נצרות אסתר וקריאה ויגידו לה והתחילת
המלכה מאד ומשלח בגדים להלביש את מרדכי ויהפיר שקו בעליו
ולא קבל: והמרא אסתר לההך מקריב המלך אשר העמיד לפניו
והצוהו עלי מרדכי לבעת מהינה ועל מהינה: ויצא המה אלי מרדכי
אלי רהוב העיר אשר לפני שער המלך: ונגדלו מרדכי את כל
אשר קברו ואתו פרשת הכסף אשר אמר המן ליקול על בני
המלך ביהודים: לאבדם: ואת פתעו קהי' הדת אשר ימנו בשושן
להשמידם גמלו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה
לבוא אלי המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו עלי צמחה:

מגילת אסתר

10

רבנין אמרו אכנים סיעוט אכנים שנים אברהם
יצא מסנו ישמעאל ובני קטורה, יצחק וצא
מסנו עשו, ואני אם מתאחות הן יודע אני
שאינו יוצא מסנו פסולת.

מגילת אסתר

11

הכתב זאת לדור אתרון ועם
נברא יהלל יה. וכי ער עכשו עתידה אומה אתרת להבראות שהוא
אופר ועם נברא, אלא א"ר יהודה בר' סימון זה דורו של מרדכי
שנברא בריה תרשה

מגילת אסתר

4

משנכנס אב כמעטין בשמחה נו: אמר רב יהודה בריה דרב
שמאל בר שילח משמיה דרב כשם שמשנכנס אב כמעטין בשמחה כן משנכנס אדר מרבין בשמחה

מגילת אסתר (כג)

5

משנכנס אדר.

ימי נסים היו לטרחל כוריס וכסמו:

מגילת אסתר

6

ומולדותיה ביום הנולדת
אתה לא יכרת שרך וימים לא ירעצת למשעי והמלח לא המלחת
והתחיל לא תמלת: לא תספה עליך: ענין לעשות לה אחת מאלה
לחמלה עליה ומשלח אלי פני השדה בגצל נפשה ביום הולדת
אתה: ואעבר עליה וראתה מתבוססת בדמיה ואמר לה בדמיה
מי ואמר לה בדמיה מי:

וארעצת במים ואשטף ימיה מעליה ואסכה בסמני: ו
ואלבישך רגמה ואנצלה מחש ואחבשך בלש ואכסך משי: ו
ואעדה עדי ואהנה צמידים עלי ידך ורכיד עלי רגלך: ואמניקם
עלי אפך ומגילים עלי אוזניך וצטרת תפארת בראשך: והעדי וקב
וכסף ומלבושך שש ומשי ורקמה סלת ודבש וממן אכלתי ומימי
במאד מאד והצלתי למלוכה:

מגילת אסתר

7

ואתה ישראל עבדי יצקב אדר
בדמיה ורע אברהם אהבי: אשר התוקפתי מקצות הארץ
ומצאיתיה קראתיה ואמר לה עבדי אהה בדמיה ולא באסתיה:

מגילת אסתר

8

וכר אב נמשך אחריו במים, ברכתו קצין
שתול על פלגי מים.

מגילת אסתר

13

והעיר שושן גבוכה, הפיל הקבי"ה
בכיה וערבוביא בתוך שושן, אשה הולכת
לשיטוח פירות ונפלה מן הגג ומתה, אדם הולך
לשאוב מים מן הבור ונופל בו ומת, שנאמר והעיר
שושן גבוכה.

מגילת אסתר

ומאת עזרת בני ישראל לקח שני שיערי
ו עינים לחטאת וציל אהד לעלה: והקריב אהדן את פר החטאת
ו אשר לו וקפר בצדו וקעד ביתו: ולקח את שני השעירים והקמיד
ח אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונקח אהדן על שני השעירים
ט גורלות גורל אהד ליהוה וגורל אהד לצאול:

פסוק אמר מו

ו ויאמר יהוה אלי משה בלב זאת ופרון בספר ושים האוני יהושע
טו כי ימחה אמתה את יצחק עמלק ממחט השמים: וכן משה מובח
טז ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על כס זה מלחמה ליהוה
בעמלק מזר דר:

כנסת בלח

הנו רבנן ארבעים שנה שעבש שכעון הצדיק היה גורל עולה
בימין מכאן ואילך פעמים עולה בימין פעמים עולה בשמאל והיה לשון של
והרית מלבין מכאן ואילך פעמים מלבין פעמים אינו מלבין *והיה נר מערבי
דולק מכאן ואילך פעמים דולק פעמים ככה
ג' יומא (כ"ט)

25

א"ר לוי בשם ר' חמא בי רבי חנינא, כביכול
כל זמן שזרעו של עמלק בעולם לא השם שלם ולא
הכסא שלם, געקד זרעו של עמלק הכסא והשם
שלם. אמר דודא) האויב תמו חרבות לגנח
וערים נתשת אבד זכרם המה, מה כתיב אחריו ב)
וה' לעולם ישוב כונן למשפט כסאו.

ס' יומא כ"ט
כ"ט י"ז

26

רב נחמן בר יצחק פתח לה פתוחא דהא פרשחא מרכא
שיר המעלות לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל לולי
ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם אדם ולא מלך

ג' יומא (כ"ט)

ג' יומא (כ"ט)

אדם ולא מלך. זה המן :

ג' יומא (כ"ט)

ת"ר ארבעים שנה קודם הורבן
הבית לא היה גורל עולה בימין *ולא היה
לשון של והרית מלבין ולא היה נר מערבי
דולק והיו דלתות היכל נפרדות סאליהן
עד שגער בהן רבן יורנן בן זכאי אמר לו
היכל היכל כפני כה אחת מכעות עצמך
יודע אני כך שבפך עתיד ליהרב וכבר
נרמבא עלך זכריה בן יערווא פתח לבנותי
דלתך והאבל אש בארזך

18

מתני הביאורו
לבית הפרוה ובקדש היתה פרסי סרין של
בוץ בינו לבין העם וקדש ידיו ורגליו ופשמ
ר"ם אומר פשט קדש ידיו ורגליו יוד
וטבל עלה ונסחפג הביאו לו בגדי לבן
לבש וקדש ידיו ורגליו בשחר היה לובש
פלוסין של שנים עשר מנה בין הערבים
הנדויין*) של שמונה מאות זוז דברי ר' מאיר
וחכמים אומרים בשחר היה לובש של
שמונה עשר מנה ובין הערבים של שנים
עשר מנה היכל שלשים מנה אלו (ט) משל
ציבור ואם רצה להספף מוסף משלו :

ג' יומא (כ"ט)

ז פלוסין. בוץ דק ויפה הכא מארץ רעמסס.
הרגום ירושלמי רעמסס, פילוסא: הנדואין.
מארץ הודו: ובין הערבים. בגדים שלובש
להוצאת כף ומחתה:

כ"ט יומא
מחטת

בחודש הראשון הוא חודש ניסן בשנת שתיים
עשרה למלך אחשורוש הפיל פור להשמיד עם
קדוש. יצאה בת קול מן השמים וכן אמרה. אל
תיראי כנסת ישראל. אם אתם שבים בתשובה הוא
יפול בגורל תחתיכם.

ג' יומא (כ"ט)

רבנן שלשה חרשים דראשונים ולד דר
במזור והרדוון אמעיעים ולד דר במזור
האמעיעי ארדונים ולד דר במזור העליון ובין
שהגיע זמנו לצאת מתהפך ויוצא והוה חבלי
אשה

ג' יומא (כ"ט)

והושע אתיהלקים לקחב אתהארץ לאמה לקבו ונתהלקבו בארץ
וקתבו אותה ושובו אלי ופח אשליך לקם גורל לפני יהוה בשלה:
גלקבו האנשים ובעברו בארץ ויקתבוה לערים לשבועה חלקים עלי:
ס ספר ויקאו אלי יהושע אלי נקמנה שלה: וישלך לקם יהושע גורל
בשלה לפני יהוה וישלך שם יהושע אתהאר

28

ו יאמר כי נשבעתי
נאם יהוה כי יצן אשר עשית את יהוה ולא חשבת אתי בנג
י את יחיד: כי יגדך אבדך ויהרבה ארבה את יוצרך ככוכבי
השמים וכחול אשר על יפתת הים וירשך את שער אביו:
י יי ויהתברך יוצרך כל גיב הארץ עקב אשר שמעת בקלי:

כנסת כ"ט

29

ו יקרי את יד בקה ויאמרו לה אהתגו ס
את ה' לאלפי רבבה וירשך את שער שנאיו: ותקם רבקה ס
ונצרתיה ותרכנה עליה גמלים ומלקנה אחרי האיש ויקח העבד
את רבקה וילך:

כנסת כ"ט

30

ו ירא עשו כי
שדעות גנות קנצו בעיני יצחק אביו: וילך עשו אלי ישמעאל
ולקח את ממלתו. בת ישמעאל פני אבריהם אקות גבות על נשיו
לו לאשה:

כנסת כ"ט

31

נגאלין ואם לאו אין נגאלין אמר ליה רבי יהושע אם אין עושין תשובה אין נגאלין *אלא הקביה
עממדי להן מלך שגורחיו קשות כהמן יישראל עושין תשובה ומחזירן למצוב

ג' יומא (כ"ט)
(כ"ט)